

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. sierpnia 2018 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 6 IZ/18

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych

Na podstawie art. 10 ust. 1 ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2014 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 z późn. zm.) zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 196 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 650), zwanej dalej „prawo przedsiębiorców” oraz w związku z art. 5 ust. 1-9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko X. z siedzibą w K., przedstawione we wniosku z dnia 23 czerwca 2017 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa dotyczących obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt. VI SA/Wa 2449/17 - **jest nieprawidłowe.**

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 23 czerwca 2017 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 27 czerwca 2017 r., pełnomocnik Spółki X., z siedzibą w K., zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił o *wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa*. Wnioskodawca w dniu 26 czerwca 2017 r. uiścił opłatę od wniosku w wysokości 40 zł.

W dniu 24 lipca 2017 r. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wydał Postanowienie Nr 2/I/2017 odmawiające wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 61a § 1 k.p.a., wskazując, że wniosek Spółki, który dotyczy zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw pozostaje poza zakresem interpretacji, o której mowa w art. 10 ust. 1 u.s.d.g., ponieważ obowiązek ten nie ma charakteru pieniężnego.

W następstwie powyższego, pismem z dnia 3 sierpnia 2017 r. Spółka złożyła w ustawowym terminie – 7 dni, zażalenie na postanowienie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych Nr 2/I/2017 do Ministra Energii, zarzucając naruszenie art. 61a § 1 k.p.a. w zw. 10 ust. 1 u.s.d.g.

Postanowieniem nr 5/09/2017 z dnia 27 września 2017 r. Minister Energii utrzymał w mocy postanowienie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 24 lipca 2017 r. o odmowie wszczęcia postępowania o wydanie pisemnej interpretacji na podstawie art. 10 u.s.d.g.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wyrokiem z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 2449/17, uchylił zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 24 lipca 2018r.

Dnia 27 lipca 2018 r., Minister Energii przekazał Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych akta sprawy zwrócone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po wyroku z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt. VI SA/Wa 2449/17, celem rozpatrzenia przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wniosku X. zgodnie z treścią wyroku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis stanu faktycznego oraz zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca jest podmiotem gospodarczym specjalizującym się w dystrybucji surowców chemicznych dla wszystkich gałęzi przemysłu. W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca nabywa szeroką gamę substancji chemicznych, z których niewielką część stanowią paliwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 pkt 2 lit. f – n ustawy o zapasach. Wyroby te są sprzedawane do szerokiej bazy klientów Wnioskodawcy na terenie kraju i zagranicą.

Wnioskodawca nie zajmuje się dystrybucją paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym (OPC lub OPZ) i nie posiada koncesji na obrót paliwami. Jest natomiast wpisany do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w którym wskazano, że przeznaczeniem paliwa ciekłego (w rozumieniu prawa energetycznego) jest działalność nie wymagająca koncesji oraz przeznaczenie paliw na potrzeby własne. Substancje chemiczne dystrybuowane przez Wnioskodawcę nie są przeznaczone ani wykorzystywane do napędu silników, jak również do celów opałowych.

Wnioskodawca wyjaśnia, że w ramach swojej działalności dokonuje przywozu wyrobów o nazwach handlowych:

1. A.
2. B.
3. C.
4. D.
5. E.
6. F.
7. G.
8. H.
9. I.
10. J.

stanowiących frakcje średnie ropy naftowej oznaczone kodem CN 2710 1929.

Powyższe substancje są przeznaczone do szeregu tak różnorodnych zastosowań, jak m. in.:

- jako środek czyszczący lub odtłuszczający - czyszczący;
- jako ciecz dielektryczna, chłodziwo do elektrodrażarek;
- jako płyn do czyszczenia i mycia zabrudzonych detali części mechanicznych;
- jako surowiec do produkcji farb i lakierów;
- jako surowiec olejków do świec;
- do produkcji pasty polerskiej;
- do produkcji preparatów antyadhezyjnych, emulsji mineralnych;
- do produkcji preparatu do czyszczenia i konserwacji mebli;
- do produkcji rozpuszczalników i rozcieńczalników;
- do produkcji środków czyszczących;
- do produkcji tynków;
- do produkcji produktów budowlanych;
- do rozpuszczania wosku;
- do diagnostyki przepływomierzy oraz pomp przy ich legalizacji;
- jako dodatek do oleju w celu smarowania tarczy wirnika;
- do mycia podzespołów taboru kolejowego;
- jako preparat antyadhezyjny;
- do produkcji kosmetyków;
- do produkcji kosmetyków samochodowych;
- do produkcji płynów odtłuszczających;
- do produkcji płynu myjąco – płuczącego;
- jako środek owadobójczy;
- jako środek do produkcji aerozoli.

Z uwagi na powyższe zastosowania, frakcje petrochemiczne, z których składają się wyżej wymienione produkty, które są nabywane i dystrybuowane przez Wnioskodawcę, charakteryzują się innym składem chemicznym niż paliwa, a zatem, wg. Wnioskodawcy ich wykorzystanie jako paliw do celów napędowych albo opałowych (m. in. nie zawierają wymaganych przez przepisy dotyczące jakości paliw, żadnych dodatków bądź domieszek, w tym barwników, czy estrów FAME, nie spełniają również innych wymogów jakościowych) jest niemożliwe, nawet potencjalnie.

Spółka zaznaczyła, że w stosunku do podobnych wyrobów – paliw w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z art. 2 lit. f-n ustawy o zapasach Agencja Rezerw Materiałowych (dalej: ARM) w piśmie z dnia 18 kwietnia 2013 r. potwierdziła prawidłowość stanowiska Wnioskodawcy, iż w ich przypadku, jeżeli mają one zastosowanie do celów innych niż do napędu silników lub celów opałowych, nie ciąży na niej obowiązek utrzymywania zapasów obowiązkowych w rozumieniu ustawy o zapasach. W ocenie Spółki podobne stanowisko było wyrażane również w innych rozstrzygnięciach wydawanych przez ARM innym podmiotom stosującym w swojej działalności paliwa do celów innych niż napędowe i opałowe.

Prezes ARM potwierdził już w wydanej na rzecz Spółki interpretacji (decyzja Prezesa ARM nr BPI- 1/I/16), iż produkty określone kodami CN 2710 12 25, CN 2710 19 43 i CN 2710 19 47 - nie podlegają obowiązkowi uiszczenia opłaty zapasowej (a także w związku z tym obowiązkowi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, albowiem w przypadku tych produktów obowiązki te są tożsame).

Niniejszy wniosek dotyczy wyrobu o klasyfikacji CN 2710 1929, w odniesieniu do którego nie istnieje obowiązek rozliczania opłaty zapasowej.

Mając przy tym na uwadze, iż w § 2 pkt 9 w związku z § 3 **rozporządzenia MG w/s wykazu surowców** pod pozycją „*inne nafty*” wymieniono kod CN 2710 1929 (tj. produkt, od przywozu którego tworzy się i utrzymuje, zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw) - Spółka zwraca się o potwierdzenie w drodze pisemnej interpretacji skutków transakcji związanych z przemieszczeniem na terytorium kraju omawianych wyrobów.

Stąd też, Spółka zwraca się do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych (dalej określanego jako: „**Prezes ARM**”), jako do organu właściwego w sprawach

interpretacji ustawy o zapasach (art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o zapasach wskazuje, że to Prezes ARM nakłada kary pieniężne) oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia MG w/s wykazu surowców w odniesieniu do ryzyka nałożenia kary pieniężnej z art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach w związku z nieutworzeniem i nieutrzymywaniem zapasów obowiązkowych ropy naftowej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Spółka zadała pytanie:

Czy w świetle:

- art. 2 pkt 2 lit k) w związku z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, a także w związku z
- art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach,
- art. 3 ust. 5 pkt 1 i pkt 2 ustawy o zapasach,
- art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach,
- art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt i ustawy o zapasach, jak również,
- § 2 pkt 9 w związku z § 3 rozp. MG w/s wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie produkt klasyfikowany do kodu CN 2710 19 29, który ze względu na swoje właściwości nie nadaje się do wykorzystania jako paliwa silnikowe - będzie skutkowało nałożeniem kary pieniężnej przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach, w związku z nieutworzeniem i nieutrzymywaniem zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach) ?

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca oraz zdarzenia przyszłego przedstawił swoje stanowisko.

Spółka stoi na stanowisku, iż w świetle:

- art. 2 pkt 2 lit k) w związku z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, a także w związku z
- art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach,
- art. 3 ust. 5 pkt 1 i pkt 2 ustawy o zapasach,
- art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach,
- art. 63 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach, jak również
- § 2 pkt 9 w związku z § 3 rozp. MG w/s wykazu surowców

dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie produkt klasyfikowany do kodu CN 2710 1929, który ze względu na swoje właściwości nie nadaje się do wykorzystania jako paliwa silnikowe nie będzie skutkował nałożeniem kary pieniężnej przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, o której mowa w art. 63 ust. 1 pkt i w związku z art. 63 ust. 2 pkt 1 ustawy o zapasach, w związku z nieutworzeniem i nieutrzymywaniem zapasów obowiązkowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach.

W świetle obowiązującego stanu prawnego w zakresie przepisów ustawy o zapasach stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 pkt 3 lit. f-n tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Od dnia 31 grudnia 2017 r. producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_p - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia,

z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

W myśl § 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazy surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806), podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych uwzględnia się surowce i produkty naftowe oznaczone kodem CN 2710 1929 (inne nafty).

Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy o zapasach „karze pieniężnej podlega ten kto nie dopełnia obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 5, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości. Jednocześnie, zgodnie z art. 63 ust. 17 ustawy o zapasach „dniem stwierdzenia niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest dzień podpisania protokołu, o którym mowa w art. 29 ust. 7”. Ponadto, zgodnie z art. 63 ust. 2, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 kara pieniężna wynosi równowartość iloczynu kwoty 4500 i wielkości niedoboru ropy naftowej, gazu płynnego (LPG) lub ciężkiego oleju opałowego wyrażonej w tonach, lub niedoboru paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) i ciężkiego oleju opałowego, wyrażonej w metrach sześciennych.

Mając powyższe na uwadze, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu do ustawy o zapasach definicji ustawowych produktów naftowych oraz poszczególnych paliw, niezależnych od definicji przyjętych w tym zakresie w polskim prawie, w szczególności niezależnie od definicji zawartych

w ustawie Prawo energetyczne oraz ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Należy mieć na uwadze, iż definicje te zostały wprowadzone do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), której celem było wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych (Dz. Urz. UE L 265 z 09.10.2009 r., str. 9). Z jej art. 3 ust. 1 wynika, że państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy w celu zapewnienia aby całkowite zapasy naftowe utrzymywane w każdym momencie we Wspólnocie na ich użytek odpowiadały co najmniej: 90 dniom średniego dziennego przywozu netto lub 61 dniom średniego dziennego zużycia krajowego, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. Zgodnie z art. 2 lit. i dyrektywy 2009/119/WE zapasy naftowe to zapasy produktów energii wymienionych w pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008. Z pkt 3.1 akapit pierwszy załącznika C do rozporządzenia 1099/2008 wynika natomiast, że chodzi o ropę naftową, NGL, półprodukty rafineryjne, inne węglowodory, gaz rafineryjny (poza ciekłym), etan, LPG, benzynę ciężką, benzynę silnikową, benzynę lotniczą, paliwo typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwo typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, olej napędowy (destylowane oleje opałowe), olej napędowy transportowy, oleje opałowe do celów ogrzewania i innych, ciężki olej opałowy (o niskiej bądź wysokiej zawartości siarki), benzynę lakową i benzyny przemysłowe, smary, asfalt, parafiny oraz koks naftowy – do których stosuje się definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 tego rozporządzenia. Dlatego też ustawodawca w zakresie definicji ustawowych poszczególnych produktów naftowych na gruncie ustawy o zapasach odsyła do załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008.

Natomiast zgodnie z ustawą o zapasach paliwa to produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.). Na mocy zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r.

zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii (Dz. Urz. UE L 292 z 10.11.2017 r., str. 3 i nast.), która weszła w życie 30 listopada 2017 r. definicje legalne powołanych powyżej produktów zostały przeniesione do załącznika A, przy czym w załączniku B w rozdziale 4 odnoszącym się do ropy naftowej i produktów naftowych w pozycji 4.1. „Nośniki energii” zaznaczono, że o ile nie określono inaczej, w kategorii tej gromadzone są dane odnoszące się do wszystkich nośników energii wymienionych w załączniku A rozdział 3.4 OLEJ (ropa naftowa i produkty naftowe). Jednocześnie powołany załącznik A zatytułowany „Wyjaśnienia dotyczące terminologii” jednoznacznie wskazuje, że zawiera on wyjaśnienia, uwagi geograficzne lub definicje pojęć, które są stosowane w pozostałych załącznikach, o ile w załącznikach tych nie stwierdzono inaczej. Wskutek powyższego bezpośrednie odesłanie z ustawy o zapasach do załącznika B rozdziału 4 rozporządzenia nr 1099/2008 przekształciło się w odesłanie kaskadowe, które dla ustalenia właściwego brzmienia definicji paliw wymaga sięgnięcia, poprzez odesłanie z załącznika B, do definicji określonych w załączniku A rozporządzenia nr 1099/2008.

Jak już wskazano, w ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na sprowadzeniu paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną „przywozu”, rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw.

Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (jak

wskazano powyżej, definicje z załącznika B zostały przeniesione do załącznika A rozporządzenia).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) wyroby objęte kodem CN 2710 1929 kwalifikowane są do innych naft. Z kolei zgodnie z załącznikiem A rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii, inne rodzaje nafty to rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania tych produktów mieści się w zakresie 150-300°C.

Wnioskodawca wraz z wnioskiem o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa, przesłał dokumentację technologiczną w postaci kart charakterystyki sporządzonych zgodnie z Rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1907/2006 9 (REACH) z dnia 18 grudnia 2006 r. (Dz. Urz. UE L Nr 396, str. 1) obejmujących te produkty oraz ich specyfikacje.

Z dostępnych danych zawartych w załączonych do wniosku kartach charakterystyki wymienionych przez Wnioskodawcę produktów naftowych wynika, że produkty te destylują w temperaturze od 170 °C do 290°C, zatem zakres temperatury destylacji zawiera się w definicji „innych rodzajów naft” zawartej w załączniku A rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/2010 z dnia 09 listopada 2017 r. zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii. Definicja „innych rodzajów naft” nie wskazuje celu na jaki mają być przeznaczone paliwa a odnosi się wyłącznie do temperatury destylacji tych produktów.

Zgodnie z powyższym, wskazane we wniosku produkty spełniają kryterium ww. rozporządzenia jakim jest parametr składu frakcyjnego, tym samym klasyfikując produkty A., B., C., D., E., F., G., H., I., J. jako inne rodzaje nafty, będące paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach.

Z przedstawionego we Wniosku stanu faktycznego wprost wynika, że Wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności nabywa w innych krajach produkty

zakwalifikowane do kodu CN 2710 1929 i następnie dokonuje ich przywozu. Tym samym Spółka spełnia definicję legalną „handlowca” w rozumieniu ustawy o zapasach, co rodzi ustawowy obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw.

Ponadto ustawa o zapasach w żadnym punkcie nie określa, że przywóz jedynie tych wolumenów produktów naftowych, które użytkownik wykorzysta do celów napędowych wiąże się z obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych bowiem tylko takie produkty można uznać za paliwo. Ustawa o zapasach w art. 2 pkt 2 w sposób jednoznaczny określa, że dla uznania konkretnego produktu za paliwo istotne jest nie przeznaczenie ale spełnienie przez ten produkt parametrów fizykochemicznych i dotyczą one wszystkich pośrednich produktów destylacji niezależnie od ich zastosowania.

Pomimo, że Spółka nie zajmuje się dystrybucją paliw objętych obowiązkiem koncesyjnym, nie posiada koncesji na obrót paliwami ciekłymi, jednakże jest wpisana do rejestru podmiotów przywożących prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki a w ramach prowadzonej działalności zamierza dokonywać przywozu produktów występujących pod nazwami handlowymi A., B., C., D., E., F., G., H., I., J. stanowiących frakcje średnie ropy naftowej oznaczone kodem CN 2710 1929.

W związku z powyższym, aby produkty naftowe oznaczone kodem CN 2710 1929, wyszczególnionym w § 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Gospodarki w *sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806) mogły być zakwalifikowane do paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, ich właściwości fizykochemiczne muszą odpowiadać parametrom określonym w załączniku A rozporządzenia nr 1099/2008, tzn. ich zakres temperatury wrzenia musi zawierać się w przedziale 150°C - 300°C.

Wobec powyższego zostały spełnione wszystkie przesłanki pozwalające uznać przedmiotowe produkty jako paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach.

Odnosząc się natomiast do stwierdzenia Wnioskodawcy, że Prezes ARM potwierdził już w wydanej na rzecz Spółki interpretacji (Decyzja Prezesa ARM nr BPI-1/I/16)

jej stanowisko w sprawie, należy podkreślić, że wydana w tym zakresie decyzja Prezesa Agencji nie dotyczyła produktu oznaczonego kodem CN 2710 1929.

Jednocześnie, w odniesieniu do przywołanego przez Wnioskodawcę pisma Prezesa Agencji z dnia 18 kwietnia 2013 r., w którym, wg. opinii Wnioskodawcy, Agencja Rezerw Materiałowych potwierdziła prawidłowość jego stanowiska, że w przypadku braku możliwości zastosowania podobnych (do wskazanych we wniosku) wyrobów do napędu silników lub celów opałowych nie ciąży w takim przypadku na Wnioskodawcy obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, należy wskazać, że stanowisko Prezesa Agencji wyrażone zostało w innym stanie prawnym, tj. przed wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r., poz. 900), która zmieniła m.in. definicję paliw.

Należy również dodać, że ewentualne wymierzenie kary pieniężnej jest konsekwencją niewywiązywania się podmiotu z obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych, co Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza dopiero po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie rozumienia przepisów ustawy o zapasach oraz rozporządzenia MG w/s wykazu surowców w odniesieniu do obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych wynikającego z przywozu paliwa o kodzie CN 2710 1929 **jest nieprawidłowe**.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Pouczenia:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jego rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji strona może zawrzeć wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.